podkladu, bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss jako nezákonné a není třeba zabývati se otázkou, jde-li o nájemní či o naturální byty.

Č. 1118.

Pozemková reforma: * Ve správním řízení o uznání nároku obce podle § 1, posl. odst. zák. ze dne 27. května 1919 č. 318 sb. z. a n. příslušelo již před vydáním III. novely k tomuto zákonu také majiteli požadovaného pozemku postavení procesní strany.

(Nález ze dne 16. ledna 1922 č. 16.275/21.)

Věc: Josef C. M. v Z. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o uznání přednostního nároku obce S. na příděl půdy.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: V řízení zavedeném o žádosti drobných pachtýřů za postoupení pozemků č. kat. — — v S. patřících velkostatku Z. podle zákona ze dne 27. května 1919 č. 318 sb. z. a n. o zajištění půdy drobným pachtýřům vznesla obec S. ve smyslu posl. odst. § 1 t. z. přednostní nárok na uvedené pozemky. O žádosti obce provedla okresní politická správa v R. šetření na místě samém za účasti zástupců obce a drobných pachtýřů, na základě kterého stpú pak výnosem z — uznal přednostní nárok obce S. co do části pozemku č. kat. — požadované drobnými pachtýři z důvodu, že obec potřebuje pozemku toho pro svůj stavební rozvoj a k zajištění svých komunálních podniků, nevyhověl však žádosti svrchu uvedené obce, pokud domáhala se uznání nároku také pro ostatní pozemky. Proti tomuto rozhodnutí podalo ředitelství velkostatku Z. rozklad uvádějíc, že na pozemcích svrchu uvedených projektuje stavbu hájovny, že o šetření provedené o žádosti obce vůbec nebylo vyrozuměno, že ve věci nebylo slyšeno, a že ani svrchu uvedeného výnosu stpú neobdrželo, aby se mohlo proti němu brániti, a žádalo, aby výnos tento byl zrušen a aby bylo nařízeno nové šetření, k němuž by byl přibrán zástupce velkostatku.

Stpú výnosem z — rozkladu nevyhověl a setrval na dřívějším svém rozhodnutí, poněvadž prý rozhodnutí to vydáno bylo na základě komisionelního řízení předsevzatého okresní správou politickou, jež uznala správnost nároku obce. Zároveň však stpú k tomuto svému vyřízení dodal, že ke komisionelním řízením přibírají se jen zástupci obce a drobní pachtýři, ježto rozhodnutím poz. úřadu se pozemek obci nepřiděluje, nýbrž pouze uznává její přednostní nárok, kterýmžto uznáním jest toliko vyloučen pachtýř z požadovacího práva, aniž obec vstupuje v práva drobnému pachtýři dle zákona ze dne 27. května 1919 č. 318 sb. z. a n. příslušející.

Proti tomuto rozhodnutí podává majitel velkostatku stížnost k nss, ve které vytýká nař. rozhodnutí vadnost řízení, ježto st-l nebyl k správnímu řízení přibrán jako strana, ač přibrán býti měl, když jde o jeho pozemek a když má zájem na tom, aby pozemek onen z jakéhokoliv přídělu byl vyňat. Brojí tedy stížnost proti oné části nař. rozhodnutí, kterou odepřeno bylo st-li postavení strany v řízení správním.

Nss shledal tuto námitku stížnosti důvodnou. Nař. rozhodnutí vydáno bylo před III. novelou k zák. ze dne 27. května 1919 č. 318 sb. z. a n. Podle

§ 1 posléz uvedeného zákona nelze nárok drobných pachtýřů uvedených v odst. 1 na postoupení pachtovaného pozemku do vlastnictví, pokud se týče do dalšího pachtu uplatniti na ty pozemky, kterých obec požaduje pro svůj stavební rozvoj a pro zajištění svých komunálních podniků, jestliže stpú tento požadovací nárok obce uznal.

Tímto ustanovením poskytl zákon obci právo, aby vznesením a uznáním nároku dle posl. odstavce cit. zák. zasáhla v právní poměr mezi dlouhodobým pachtýřem a majitelem pozemku, a aby vyloučila jak nárok drobného pachtýře na postoupení pozemku do vlastnictví nebo ponechání jeho v pachtu, tak i nároku tomu odpovídající povinnost vlastníka pachtovaného pozemku.

Že za tohoto stavu věci příslušelo drobnému pachtýři ve správním řízení o uznání nároku obce postavení strany, jest nesporno, vždyť šlo o existenci či neexistenci jeho právního nároku. Ale postavení toho nelze odepříti ani majiteli pachtovaného pozemku, který dle tehdejších předpisů uznáním nároku obce zároveň byl osvobozen od závazku přenechati pozemek do vlastnictví nebo dalšího pachtu drobnému pachtýři a nabyl dřívější, třeba zákony o pozemkové reformě omezené volnosti nakládati s dotyčným pozemkem jako se svým vlastnictvím.

Nelze také přezírati, že když vlastník pozemku výrokem stpú přiznávajícím obci nárok na jedné straně nabyl jisté volnosti, naopak zase byl výrokem tím omezen potud, že — pokud šlo o pozemek zabraný — nemohl již jako dříve bez schválení poz. úřadu dobrovolně postoupiti pozemek drobnému pachtýři do vlastnictví, i kdyby snad chtěl s dotyčným pozemkem takto disponovati.

Z toho patrno, že výrok žal. úřadu o uznání nároku obce dotýká se práv st-lových a zakládá tak jeho legitimaci k tomu, aby v řízení správním vystoupil jako procesní strana.

Vzhledem k tomu bylo nutno pro nezákonnost zrušiti rozhodnutí, odpírající st-li postavení procesní strany v řízení o uznání nároku obce dle posl. odst. § 1 cit. zákona, ježto spočívá na mylném právním názoru žal. úřadu, že st-l v řízení onom stranou býti nemůže.

Č. 1119.

Živnostenské právo: * Trestati neoprávněné provozování živnosti (§ 132 lit. a) živn. ř.) přísluší onomu živnostenskému úřadu, v jehož obvodu jest stanoviště živnosti neoprávněně provozované. Pouhá okolnost, že jednotlivé výkony povoznické se uskutečňují v území určité obce (§ 41 živn. ř.), sama o sobě ještě nestačí, aby obec tuto bylo lze považovati za stanoviště neoprávněně provozované živnosti povoznické.

(Nález ze dne 16. ledna 1922 č. 16.963/21.)

Věc: Jaroslav H. v D. M. proti zemské správě politické v Brně stran přestupku nedovoleného provozování živnosti povoznické.

Výrok: Naříkané rozhodrutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Obecní rada města Jihlavy jako živnostenský úřad prvé stolice uznala nálezem z — st-le vinným přestupkem § 132 a) živn. ř.,